

νόσοισι ταῖςδε, τῶδ' ἀπαντῶν πᾶν ὄφρα
 συχνῆ κενώσει καὶ νόσῳ παλινδρόμῳ·
 ὑπερ μαθεῖν ἔξεσι καὶ πείραε ἄλις.

17. Κἄπειτ' ἐλέγξει ληφθὲν ἀκρίτως τόδε
 ἄκεσμ' αἰδρεῖαν τε καὶ κῆπειρίαν
 πολλὴν Γατρῶ, μηδὲν ἄλλο γ' εἰδότος
 260 ἄκεσμα ταῖςδε συμφορώτερον νόσοις,
 ἢ τῆτο, μηδ' ἐνδείξιν εὐσοχωτέραν
 νοεῖν ὄφροντος, εἴτε προσφυσέεραν
 ταῖςδ' ἀσφαλεσέεραν τε ταύτης καὶ μόνης·
 τό μὲν γὰρ ὄν πάγκοινον εὐπόρον θ' ἄμα
 τυφλῶ τε δῆλον ἐσι κάμαθεσέεροις·
 ἢδ' εὐνόητος τοῖς τε μηδὲν εἰδόσιν
 ἕσ' ἐ λογισμῶν τῆς Γατρῶν δὴ τέχνης
 δεῖτ', ἀλλὰ γ' ἀρκῆν τῆδε τὸ σχᾶν μὲν φλέβα,
 αἶμ' ἐκκενῆν δέ, καὶν δέμ, καὶν μὴ δέμ.
 270 ἢδὲν διοίσει τῶν ἀπείρων ἔν τέχνης
 πάντως γ' ὁ τέμνων ἐνθάδ' ἀκρίτως φλέβα.

18. Τοίων προσεσῶν δυσχερειῶν τῶδ' ἄκει,
 ἐνδείξεών τε τῶδ' ἄγαν ἀσυμφόρων,
 ὡς' ἐκ ἐπαρκεῖν τοῖς νοσῆσι τῶδ' ὅλως,
 μᾶλλον δὲ βλάπτειν τίς δε τοιαῖςδ' ἐν νόσοις
 καὶν μετρίως θ' ἄπαξ τε τῆτο τις λάβη,
 πῶς ἔν δις ἢ τρίς προσλάβοι τις ἂν τόδε
 κάμνοντος εἰς ἀλθεῖν ἠκριβωμένην;
 ἢ πρὸς τί τινάλλως δὲ τὴν φλέβα σχάσῃ